

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju

2012/2063(INI)

22.6.2012

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie sprawozdania UE za rok 2011 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju
(2012/2063(INI))

Komisja Rozwoju

Sprawozdawczyni: Birgit Schnieber-Jastram

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO3

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie sprawozdania UE za rok 2011 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju (2012/2063(INI))

- uwzględniając art. 9 i 35 wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski”¹,
- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 21 ust. 2, ustanawiający zasady i cele UE w stosunkach międzynarodowych, a także art. 208 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 12 umowy o partnerstwie AKP-WE (umowa z Kotonu),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie UE za rok 2011 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju” (SEC(2011)1627),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju. Program prac na lata 2010–2013” (SEC(2010)0421),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju: stworzenie ram politycznych dla podejścia obejmującego całą UE” (COM(2009)0458),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie spójności polityki UE na rzecz rozwoju i koncepcji rozszerzonej oficjalnej pomocy rozwojowej²,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju (dok. 9317/12),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie zwiększania wpływu unijnej polityki rozwoju – programu działań na rzecz zmian (dok. 9369/12),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2012 r. w sprawie podejścia UE do handlu, wzrostu gospodarczego i rozwoju w kolejnym dziesięcioleciu (dok. 7412/12),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 3 maja 2012 r. w sprawie globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności (dok. 9417/12),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju (dok. 16079/09),
- uwzględniając przeprowadzoną przez DAC-OECD wzajemną ocenę Unii Europejskiej w 2012 r.,
- uwzględniając studium Fundacji im. Everta Vermeera z lutego 2012 r. zatytułowane „The

¹ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

² Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 47.

EU Raw Materials Policy and Mining in Rwanda – Policy Coherence for Development in practice” [Polityka UE w dziedzinie surowców a górnictwo w Rwandzie – spójność polityki na rzecz rozwoju w praktyce],

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0000/2012),
- A. mając na uwadze, że art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mówi o zmniejszeniu, a w dłuższej perspektywie o likwidacji ubóstwa, zgodnie z definicją zawartą w konsensusie europejskim w sprawie rozwoju, jako o głównym celu polityki rozwojowej UE;

Wdrażanie spójności polityki na rzecz rozwoju

1. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju; podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest nie tylko obowiązkiem prawnym, lecz że opracowanie odpowiedzialnych i przejrzystych strategii politycznych opartych na prawach człowieka i sprzyjających włączeniu społecznemu jest dla UE szansą na stworzenie równych i trwałych partnerstw z krajami rozwijającymi się, wykraczających poza współpracę na rzecz rozwoju;
2. podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju nie jest jedynie kwestią techniczną, lecz w pierwszej kolejności kwestią odpowiedzialności politycznej, a ponadto że Parlament Europejski, jako współustawodawca i demokratycznie wybrana instytucja, ponosi kluczową odpowiedzialność za przekształcanie zobowiązań w konkretne strategie polityczne;
3. nalega, by konsensus europejski w sprawie rozwoju, obejmujący definicję spójności polityki na rzecz rozwoju, pozostał doktrynalnymi ramami polityki rozwojowej UE i by we wszelkie próby jego zmiany lub zastąpienia w kontekście programu działań na rzecz zmian były zaangażowane instytucje, które umożliwiły jego stworzenie;
4. zgadza się z Komisją, że w czasie przygotowywania następnego kroczącego programu prac w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju konieczna jest szersza dyskusja z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz z państwami członkowskimi i wszystkimi odnośnymi zainteresowanymi stronami; zgadza się, że mniejsza liczba wskaźników, w połączeniu z precyzyjniejszym i lepszym monitorowaniem, może umożliwić stworzenie lepiej funkcjonujących ram i łatwiejszy nadzór;
5. zwraca się do wysokiej przedstawiciel, by uznała swoją rolę w urzeczywistnianiu spójności polityki na rzecz rozwoju za pośrednictwem ESDZ;
6. proponuje, by uczynić ze spójności polityki na rzecz rozwoju jasny priorytet dla ESDZ i delegatur przez instytucjonalizację dialogu politycznego z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, lokalnymi parlamentami i innymi zainteresowanymi stronami, przez opracowanie dla delegatur wytycznych uwzględniających spójność polityki na rzecz rozwoju w celu zwiększenia wiedzy inwestorów europejskich, przez nałożenie na nich odpowiedzialności za gromadzenie dowodów i przypadków niespójności lub spójności

istotnych z punktu widzenia spójności polityki na rzecz rozwoju, przez poprawienie rozdziału dotyczącego spójności polityki na rzecz rozwoju w krajowych dokumentach strategicznych i jego realizację, a także przez stworzenie programu szkoleniowego, w miarę możliwości wspólnie z DG DEVCO, dla wszystkich nowych pracowników ESDZ, aby zagwarantować, że będą oni w stanie zrozumieć i stosować spójność polityki na rzecz rozwoju; zauważa, że delegatury muszą otrzymać odpowiednie zasoby potrzebne do wykonania tego zadania, w razie potrzeby zmieniając priorytety;

7. podkreśla, że delegatury UE odgrywają centralną rolę w przygotowywaniu wsparcia budżetowego i zarządzaniu nim, w związku z czym należy zapewnić im odpowiednie zasoby;

Szczegółowe zalecenia dotyczące pięciu kluczowych obszarów

Handel

8. wyraża ubolewanie, że opublikowanie przez Komisję dwóch odrębnych sprawozdań – jednego w sprawie handlu w ujęciu ogólnym i jednego w sprawie handlu i rozwoju – było straconą okazją z punktu widzenia spójności polityki na rzecz rozwoju;
9. wyraża ubolewanie, że PKB na jednego mieszkańca jest jedynym kryterium kwalifikującym do objęcia systemem GSP, ponieważ mogłoby to być sprzeczne z celami UE w dziedzinie rozwoju;
10. przypomina o niespójnościach powstałych w kontekście europejskich umów o partnerstwie, a mianowicie: (a) że ponagla się niektóre kraje do podpisania umowy przed uzgodnieniem jej dokładnych warunków, (b) że pozbawia się kraje rozwijające się przestrzeni politycznej umożliwiającej ochronę nowo powstających gałęzi przemysłu za pośrednictwem ograniczeń importowych i eksportowych, (c) że Komisja proponuje usunięcie 18 krajów z załącznika I do rozporządzenia o dostępie do rynku oraz (d) że w czasie negocjacji nie porusza się w wystarczającym stopniu kwestii dotyczących praw człowieka;

Polityka rolna i polityka rybołówstwa

11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE docenia rolę drobnego rolnictwa w walce z głodem;
12. ponownie podkreśla, że kwestie dotyczące rozwoju powinny być uwzględniane w całym procesie podejmowania decyzji dotyczących polityki rolnej UE;
13. wzywa UE do poprawy łańcucha dostaw na linii UE-AKP oraz do wzmocnienia łańcuchów dostaw pomiędzy samymi państwami AKP, ponieważ oba te rynki rozwijały się we wzajemnej zależności; proponuje wspieranie korzystania z nowoczesnych instrumentów zarządzania rynkiem w krajach rozwijających się, takich jak przejrzystość, budowanie potencjału, przepisy techniczne lub wsparcie w odniesieniu do negocjowania umów, np. w kontekście wspólnej strategii UE-Afryka;
14. uważa, że rozmiar unijnego rynku ryb oraz zasięg geograficzny działalności statków

plywających pod banderą i należących do UE wymaga od Unii wysokiego poziomu odpowiedzialności i dopilnowania, by jej rybołówstwo opierało się na takich samych normach pod względem ekologicznej i społecznej trwałości oraz przejrzystości na wodach UE i poza nimi;

Zmiana klimatu i energia

15. zauważa ponownie, że należy zwrócić baczniejszą uwagę na maksymalne zwiększenie synergii pomiędzy unijną polityką w dziedzinie zmiany klimatu i unijnymi celami w zakresie rozwoju, zwłaszcza pod względem stosowanych narzędzi i instrumentów oraz dodatkowych korzyści, które wynikają z rozwoju i/lub dostosowania do zmiany klimatu;
16. z zadowoleniem przyjmuje europejskie sprawozdanie w sprawie rozwoju na lata 2011-2012 zatytułowane „Stojąc w obliczu niedoborów: gospodarowanie wodą, energią i gruntami na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu”, które jest szczególnie ważne w kontekście produkcji biopaliw; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie propozycji przedstawionych w sprawozdaniu;
17. wzywa Komisję do opublikowania do końca 2012 r. sprawozdania w sprawie społecznej równowagi biopaliw oraz do przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi społecznościami i lokalnymi organizacjami pozarządowymi w czasie jego przygotowywania; zauważa, że w sprawozdaniu należy zastosować odpowiednią metodologię i uwzględnić pełny wpływ celów w zakresie europejskich biopaliw na bezpieczeństwo żywnościowe, prawa własności gruntów oraz inne kwestie dotyczące rozwoju;
18. zwraca się do Komisji o ponowne rozważenie celu 10% energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. ustanowionego dla biopaliw w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych;
19. wzywa Komisję, by zaproponowała odpowiednią metodologię uwzględniającą spójność polityki na rzecz rozwoju w celu oszacowania skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów, która miała nastąpić do końca 2010 r.;

Bezpieczeństwo

20. podkreśla, że przegląd wywozu broni z UE w 2012 r. musi opierać się na kompleksowych informacjach, aby został uznany za zgodny z celami w dziedzinie rozwoju; zauważa, że w związku z opublikowaniem trzynastego rocznego sprawozdania Rady w sprawie kontroli wywozu technologii i sprzętu wojskowego pojawiły się wątpliwości co do wiarygodności i przydatności przedstawionych danych;
21. zauważa, że należy poprawić koordynację działań w zakresie budowania pokoju, pomocy humanitarnej i rozwoju w sytuacjach po zakończeniu konfliktu zgodnie z ramami strategicznymi koncepcji łączenia pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju w celu przestrzegania zasad spójności polityki na rzecz rozwoju oraz bezpieczeństwa ludzi, które są nadal niedoceniane; przypomina Komisji, że Rada zwróciła się do niej o przygotowanie planu działania UE w sprawie niestabilności w 2009 r.;

22. podkreśla, że niezwykle istotne jest, by grupa robocza Rady ds. wywozu broni konwencjonalnej – jako główny organ odpowiedzialny za Kodeks postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia – uwzględniała cele w dziedzinie rozwoju;

Migracja

23. podkreśla, że drenaż mózgów może spowodować poważne problemy w krajach rozwijających się, zwłaszcza w sektorze opieki zdrowotnej; w związku z tym zwraca się do Komisji o monitorowanie wpływu wprowadzenia systemu niebieskiej karty na kraje rozwijające się oraz do podjęcia w razie potrzeby działań korygujących;
24. zauważa, że wskazane jest zaangażowanie diaspor i osób powracających do diaspor jako pośredników działających na rzecz rozwoju; ci ostatni są bowiem szczególnie istotni w kontekście europejskiego kryzysu finansowego;
25. podkreśla potrzebę doprecyzowania parametrów komplementarności oraz podjęcia spójnego i zintegrowanego dialogu instytucjonalnego w celu planowania zewnętrznych i wewnętrznych funduszy ukierunkowanych na kwestie związane z migracją i zarządzania nimi z perspektywy spójności polityki na rzecz rozwoju i praw człowieka;
26. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.